

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

- **Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού**

Θέμα: «Ανοιχτή επιστολή για την Παιδεία»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Αλλαγή» στις 18-9-2012 που αναφέρεται σε ανοιχτή επιστολή προς τον αρμόδιο Υπουργό, καθώς και στην ανάγκη για ριζοσπαστικές αλλαγές, που πρέπει να γίνουν στην Παιδεία.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

ΠΑΒ	708
05 ΟΚΤ. 2012 ..	

Ανοιχτή επιστολή για την Παιδεία

Προς τον:

Αξιότιμο: Υπουργό Παιδείας Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνο Αρβανιτόπουλο.

Αγαπητέ κ. Υπουργέ,

Είναι ευρέως αποδεκτό από σύσσωμο τον εκπαιδευτικό κλάδο η ανάγκη αλλά και η προσπάθεια δημιουργίας μαθητών με υγιή κρίση και ορθή αντίληψη για την κοινωνία, τους Εθνικούς θεσμούς και κατ' επέκταση για δημοκρατικό στοιχείο που διέπει την Ελληνική κοινωνία.

Ο διαχρονικός ρόλος του σχολείου κύριε Υπουργέ είναι να παραλαμβάνει άμορφες προσωπικότητες και με την επιστημονική γνώση που διαθέτει να τις σφυρηλατεί και εν συνεχεία να τις παραδίδει ολοκληρωμένες και έτοιμες να επιτελέσουν το εθνικό τους καθήκον απέναντι στην ιστορική μοίρα της χώρας. Ο ρόλος αυτός έστω και αν τα τελευταία χρόνια εκπαιδευτικής αποσάθρωσης έχει εκφυλιστεί στο σύνολο του, παραμένει μια ανεκπλήρωτη επιταγή των εκάστοτε κυβερνώντων απέναντι στους εν δυνάμει διαχειριστές της Ελληνικής κοινωνίας και μοίρας. Ένα από τα θετικά που προσέφερε η κρίση στην πολιτική εξουσία του τόπου μας είναι αδιαμφισβήτητη η καλλιέργεια του μίσους, της απέχθειας και της αποστροφής των νέων για τα πολιτικά πράγματα αυτού του τόπου. Σε περιόδους μάλιστα που το Εθνικό μας μέλλον κ. Υπουργέ διαγράφεται δυσοίωνο και αβέβαιο. Δεν αρκεί που οι μαθητές καθημερινά εναγκαλίζονται με τα πάσης φύσεως άχρηστα πληροφοριακά αλλά και αναχρονιστικά στοιχεία προκειμένου να εξασφαλίσουν την δυνατότητα της μόρφωσης για να γίνουν υπολογίσιμοι σε αυτή την κοινωνία, θέλετε επίσης νέους ανίκανους να εκφράσουν την διαμαρτυρία και να στηλιτεύσουν τα κακώς κείμενα και τις παθογένειες του Ελληνικού κράτους. Κάθε προσπάθεια αποδόμησης αυτού του θλιβερού και συνάμα εξοργιστικού αισθήματος από την πολιτική ηγεσία του τόπου μας είναι μάταιη. Όλοι έχουν αντιληφθεί τι συμβαίνει σε μια διαρκώς αποπροσανατολισμένη κοινωνία.

Δημιουργείτε ακόμη και τώρα γενιές δίχως ουσία και ενεργή συμμετοχή για τα δημόσια πράγματα. Αφαιρείτε το δικαίωμα στους αυριανούς πολίτες αυτού του

κατακερματισμένου και ηθικά καταρρακωμένου έθνους να γνωρίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Δεν τους παρέχετε καν την δυνατότητα να έχουν στην διάθεση τους το Ελληνικό Σύνταγμα για να βγουν ακμαίοι και ηθικά μορφωμένοι απέναντι στις απαιτήσεις που θέτει μια οργανωμένη κοινωνία.

Οι ομιλίες των προκατόχων σας κύριε Υπουργέ είναι διανοητισμένες με την εξής φράση προς τους νέους: «Είστε το μέλλον του Έθνους». Κατά ποία έννοια αποτελούμε το μέλλον αυτού του τόπου εάν δεν γνωρίζουμε την συνταγματική και νομοθετική οργάνωσή του;

Γιατί συνεχώς επενδύετε σαν πολιτική ηγεσία στην απαξίωση (που εσείς οι ίδιοι με τα πεπραγμένα σας έχετε καλλιεργήσει στους νέους) για κάθε είδους ανάμειξη και ενασχόληση με τα κοινά; Εάν έχετε διαβάσει Αριστοτέλη κύριε Υπουργέ σίγουρα θα σας έκαμε εντύπωση η άποψη του Σταγειρίτη φιλοσόφου για την μη συμμετοχή των πολιτών στα κοινά και η ονομασία που τους αποδίδει: «ανόητους» και «επικίνδυνους» για το κοινωνικό σύνολο. Επομένως απευθυνόμενος σε εσάς και στα ευγενικά σας αισθήματα καθώς και στις προθέσεις σας για ριζοσπαστικές αλλαγές στον εκπαιδευτικό χώρο που ενδεχομένως θα επιδιώξετε σας ζητώ να χορηγηθεί από του χρόνου στα παιδιά του Λυκείου το Ελληνικό Σύνταγμα δωρεάν. Δεν νοείται να επιθυμεί κανείς το σημαντικότερο Εθνικό εγχειρίδιο και να αναγκάζεται να το αγοράζει σε τιμές εξωφρενικές και δυσανάλογες με το οικογενειακό του εισόδημα.

Μερικοί ίσως ισχυριστούν ότι οι μαθητές θα το απαξιώσουν και θα το παρατήσουν στην καλύτερη των περιπτώσεων στην βιβλιοθήκη τους, αλλά κύριε Υπουργέ καλό είναι να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας ότι κάποια στιγμή όλοι εκ των πραγμάτων θα κληθούμε είτε να κηδέψουμε το έθνος μας είτε να το σκιάσουμε ζωντανό στις πλάτες μας. Εύχομαι τουλάχιστον να είμαστε σε θέση να κάνουμε το δεύτερο που συν τοις άλλοις αποτελεί και Εθνικό μας καθήκον.

Με εκτίμηση,
Λευτέρης Π. Φράτης
Μαθητής Λυκείου-Ενεργός πολίτης
www.lefterisfratis.blogspot.gr